Στην υπόθεση 9/81 — Ερμηνεία,

ΕΛΕΓΚΤΙΚΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ

κατά

CALVIN E. WILLIAMS

που έχει ως αντικείμενο αίτηση ερμηνείας της απόφασης που εξέδωσε το Δικαστήριο την 6η Οκτωβρίου 1982 στην υπόθεση 9/81.

1 Με δικόγραφο της 24ης Νοεμβρίου 1982 το Ελεγκτικό Συνέδριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, καθού στην υπόθεση 9/81, κατέθεσε δυνάμει του άρθρου 40 του πρωτοκόλλου περί του οργανισμού του Δικαστηρίου της ΕΟΚ και του άρθρου 102 του κανονισμού διαδικασίας αίτηση ερμηνείας της απόφασης που εκδόθηκε στις 6 Οκτωβρίου 1982 στην εν λόγω υπόθεση.

2 Με την απόφαση αυτή το Δικαστήριο έκρινε ότι «το Ελεγκτικό Συνέδριο υποχρεούται να διορθώσει το κλιμάκιο στο οποίο κατετάγη ο προσφεύγων από 12 Μαΐου 1980, εφαρμόζοντας τα κριτήρια που αναφέρονται στην απόφασή του του Φεβρουαρίου 1980». Με την εν λόγω απόφαση το Ελεγκτικό Συνέδριο είχε καθορίσει τα κριτήρια κατάταξης και διορισμού των μονίμων υπαλλήλων και του λοιπού προσωπικού που προέρχονται εκτός κοινοτήτων κατά τρόπο που η κατάταξή τους να είναι ευνοϊκότερη από ό,τι του προσφεύγοντος, ο οποίος είχε μεταταγεί από την Επιτροπή Ελέγχου.

3 Με την αίτηση ερμηνείας υποβάλλεται κατ' ουσία η ερώτηση, αφενός αν το άρθρο 4 της απόφασης του Ελεγκτικού Συνεδρίου, του Φεβρουαρίου 1980, εφαρμόζεται ως προς τον Williams, προσφεύγοντα στην υπόθεση 9/81 και, σε καταφατική περίπτωση, ποια μέθοδος πρέπει να εφαρμοστεί για τον υπολογισμό της κατάταξής του. Αφετέρου, ζητείται η ερμηνεία της απόφασης της 6ης Οκτωβρίου 1982 «σε σχέση με την υπόθεση 129/82», που εκκρεμεί ήδη ενώπιον του Δικαστηρίου.

4 Σύμφωνα με το άρθρο 102, παράγραφος 2, του κανονισμού διαδικασίας η αίτηση ερμηνείας γνωστοποιήθηκε στον Williams, ο οποίος με τις γραπτές του παρατηρήσεις ζητεί να κηρυχθεί απαράδεκτη η αίτηση.

5 Με δικόγραφο της 7ης Ιανουαρίου 1983, ο Charles Lux, προσφεύγων στην προαναφερόμενη υπόθεση 129/82 ζήτησε να του επιτραπεί να παρέμβει στην παρούσα υπόθεση ερμηνείας προς υποστήριξη των αιτημάτων του Williams. Ζητεί να γίνει δεκτό το αίτημα του Williams να κηρυχθεί απαράδεκτη η αίτηση ερμηνείας.

6 Το δικόγραφο της παρέμβασης κοινοποιήθηκε στους διαδίκους της κύριας δίκης σύμφωνα με το άρθρο 93, παράγραφος 3, του κανονισμού διαδικασίας. Το Ελεγκτικό Συνέδριο πρόβαλε το απαράδεκτο του δικογράφου της παρέμβασης. Ο Williams δεν διατύπωσε παρατηρήσεις ως προς το δικόγραφο αυτό.

7 Η παρέμβαση πρέπει να επιτραπεί, επειδή ο Lux απέδειξε την ύπαρξη συμφέροντος στην επίλυση της διαφοράς κατά την έννοια του άρθρου 37 του οργανισμού. Καίτοι η διαδικασία ερμηνείας αποτελεί παρεπόμενο της δίκης που κατέληξε στην έκδοση της απόφασης, της οποίας ζητείται η ερμηνεία, έτσι ώστε κατά γενικό κανόνα μόνο οι διάδικοι αυτής της δίκης μπορούν να είναι διάδικοι στη διαδικασία που αφορά την ερμηνεία, πρέπει εντούτοις να κριθεί διαφορετικά η προκειμένη περίπτωση. Πράγματι, επειδή η ερμηνεία ζητήθηκε ειδικά σε σχέση με την υπόθεση 129/82 που αφορά διαφορά μεταξύ του Lux και του αιτούντος την ερμηνεία, η προστασία των δικαιωμάτων υπεράσπισης απαιτεί να επιτραπεί στον Lux να παρέμβει.

8 Ενόψει των αιτημάτων των διαδίκων πρέπει να κριθεί το παραδεκτό της αίτησης ερμηνείας με έκδοση διάταξης χωρίς προφορική διαδικασία και χωρίς να είναι αναγκαίες συμπληρωματικές παρατηρήσεις του παρεμβαίνοντος προς στήριξη του αιτήματός του.

9 Όσον αφορά το πρώτο σκέλος της προκειμένης αίτησης, πρέπει να υπομνηστεί ότι η απόφαση του Δικαστηρίου, της 6ης Οκτωβρίου 1982, υποχρέωσε το Ελεγκτικό Συνέδριο να προβεί στη διόρθωση του κλιμακίου κατάταξης σύμφωνα με την απόφαση του Φεβρουαρίου 1980. Υπ' αυτές τις συνθήκες, το πρώτο σκέλος της προκειμένης αίτησης σχετικά με την εφαρμογή του άρθρου 4 της εν λόγω απόφασης του Ελεγκτικού Συνεδρίου δεν αφορά την ερμηνεία της υπό κρίση απόφασης αλλά την εφαρμογή της, η οποία εναπόκειται στο Ελεγκτικό Συνέδριο.

10 Το πρώτο σκέλος της αίτησης ερμηνείας πρέπει συνεπώς να απορριφθεί ως απαράδεκτο.

11 Όσον αφορά το δεύτερο σκέλος της αίτησης, το οποίο αναφέρεται στην υπόθεση 129/82, από τις διευκρινίσεις που παρέχονται με αυτό το ίδιο το δικόγραφο συνάγεται ότι το σκέλος αυτό δεν έχει καμία σχέση με τη διοικητική κατάσταση του Williams, αλλά αφορά αποκλειστικά άλλους υπαλλήλους και, ιδίως, τον προσφεύγοντα στην υπόθεση 129/82.

12 Όπως έχει ήδη δεχτεί το Δικαστήριο με την απόφασή του της 7ης Απριλίου 1965 (Collotti, 70/63 bis, Recueil σ. 353), αυτός που ζητεί την ερμηνεία δεν πρέπει να επικαλεστεί αμφισβητήσεις ως προς την ενδεχόμενη επίπτωση της επίμαχης απόφασης σε άλλες περιπτώσεις, εκτός από αυτή που κρίθηκε, αλλά την ασάφεια ή αμφιβολία που θίγουν την έννοια και την έκταση εφαρμογής της ίδιας της απόφασης, όσον αφορά την επίλυση του ζητήματος που του είχε υποβληθεί.

13 Δοθέντος ότι με το δεύτερο σκέλος της αίτησης ερμηνείας δεν ζητείται να διασαφηνιστεί η έννοια ή η έκταση εφαρμογής της απόφασης της 6ης Οκτωβρίου 1982, αλλά επιδιώκεται να ληφθεί η γνώμη του Δικαστηρίου επί νομικού ζητήματος που ανέκυψε σ' άλλη υπόθεση, το σκέλος αυτό πρέπει επίσης να απορριφθεί ως απαράδεκτο.

14 Σύμφωνα με το άρθρο 69, παράγραφος 2, του κανονισμού διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα. Επειδή το Ελεγκτικό Συνέδριο ηττήθηκε, πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα.

Διά ταύτα

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τρίτο τμήμα)

συγκείμενο από τους U. Everling, πρέδρο τμήματος, Y. Galmot και K. Κακούρη, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: G. Reischl
γραμματέας: P. Heim

διατάσσει:

1) Επιτρέπει στον Charles Lux να παρέμβει προς υποστήριξη του αιτήματος του καθού η αίτηση ερμηνείας.

2) Η αίτηση ερμηνείας απορρίπτεται ως απαράδεκτη.

3) Το Ελεγκτικό Συνέδριο καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, στα οποία περιλαμβάνονται και τα δικαστικά έξοδα του παρεμβαίνοντος.

Λουξεμβούργο 29 Σεπτεμβρίου 1983.

Ο γραμματέας
κ.α.α.

J. A. Pompe

Βοηθός γραμματέας

Ο πρόεδρος του τρίτου τμήματος

U. Everling